

Návrhy odvolateľa

- v každom prípade zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu,
- potvrdiť návrhy odvolateľa v prvostupňovom konaní,
- zaviazať Komisiu na náhradu všetkých trov konania vrátane poplatkov a nákladov, ktoré vznikli odvolateľovi v týchto konaniach,
- subsidiárne vrátiť vec Súdu pre verejnú službu na ďalšie konanie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ sa predmetným odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu pre verejnú službu z 11. mája 2007 vo veci F-2/06 Marcuccio/Komisia, ktorý zamietá ako neprípustnú žalobu podanú odvolateľom.

Na podporu svojich tvrdení odvolateľ uvádza, že:

- Súd pre verejnú službu skreslil skutkové skutočnosti a tvrdenia odvolateľa uvedené v jeho písomných návrhoch v prvostupňovom konaní. Osobitne sa zdôrazňuje, že materiálna existencia sporného rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní je nepochybne zrejma aj zo znenia správy Komisie z 29. júla 2005, ktorá kedykoľvek umožňuje opätovné otvorenie uzavretého spisu. Odkaz na túto možnosť nielen nepochybne znamená, že vydané rozhodnutie bolo skutočne prijaté, ale tiež to, že bolo skutočne vykonané,
- ide o nesprávne právne posúdenie, keď súd rozhodne, že žaloba je zjavne neprípustná – *a fortiori* z dôvodu, že na základe verejného poriadku neexistuje akt, ktorý by nepriaznivo zasahoval záujmy žalobcu v prípade podania žaloby o neplatnosť – sledujúc pokus o dosiahnutie zmieru, a to tým viac, že na taký postup nie sú dané žiadne osobitné dôvody, ktoré by sa priamo vzťahovali na tento prípad,
- právo odvolateľa na obranu boli nenapraviteľne porušené v tom, že nebol informovaný o postupe v konaní, nebolo mu umožnené posilniť svoju obranu vlastnými dôvodmi. V tejto časti sa tvrdí, že po oznámení, ktorým Súd pre verejnú službu informoval odvolateľa o uskutočnení pokusu o zmier, nenasledovalo žiadne iné oznámenie, ani v písomnej ani v inej forme, ktoré by sa týkalo postupu v konaní a už vôbec nie výsledku pokusu o uzavretie zmieru. Okrem toho Súd pre verejnú službu vydal napadnutý rozsudok viac ako šesť mesiacov po tomto pokuse. Navyše v napadnutom rozsudku nie je žiadna zmienka o pokuse dosiahnuť zmier,

- na záver odvolateľ poukazuje na úplne nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako aj na nesprávne a nevhodné uplatnenie pojmu rozhodnutie nepriaznivo zasahujúce do záujmov odvolateľa.

Žaloba podaná 23. júla 2007 – Francúzsko/Komisia

(Vec T-279/07)

(2007/C 211/104)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzska republika (v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel a S. Ramet, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť napadnuté rozhodnutie,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou žalobkyňa navrhuje zrušiť rozhodnutie Komisie K(2007) 2110, konečné znenie, z 10. mája 2007, ktorým sa za nezlučiteľné s článkom 86 ods. 1 ES v spojitosti s článkami 43 a 49 ES považujú ustanovenia francúzskeho menového a finančného zákonníka, ktoré vyhradzujú trom úverovým inštitúciám, Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance a Crédit Mutuel, osobitné práva na vydávanie vkladných knížiek „A“ a „Bleu“.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť dôvodov.

Prvý dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a porušení zásady kontradiktórnosti.

Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnieva, že osobitné práva v tejto veci predstavujú prekážku slobody usadiť sa, v dôsledku čoho ich považuje za nezlučiteľné s článkom 43 ES, bez toho, aby preukázala, že tieto osobitné práva neboli nevyhnutné a neprimerané vzhľadom na naliehavé dôvody všeobecného záujmu, ako sú požiadavky prístupu k bývaniu a prístupnosti bankových služieb.

Svojím tretím dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia v uplatnení tretej podmienky článku 86 ods. 2 ES, keď sa domnieva, že služby všeobecného hospodárskeho záujmu bankovej prístupnosti sa týkajú len osôb, ktoré majú osobitné ťažkosti prístupu k základným bankovým službám. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia prekročila svoje právomoci kontroly určenia všeobecného hospodárskeho záujmu a v každom prípade prijala príliš úzky výklad úlohy bankovej prístupnosti. Podľa žalobkyne sa Komisia tiež dopustila zjavne nesprávneho posúdenia v uplatnení druhej podmienky článku 86 ods. 2 ES o povinnosti zverenia služby na základe aktu verejnej moci, ako aj v uplatnení štvrtej a piatej podmienky tohto článku. Tvrdí, že Komisia nesprávne vypočítala dopad zrušenia týchto osobitných práv na verejné financie a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia v uplatnení zásady proporcionality, keď sa domnieva, že existujú aj iné spôsoby menej obmedzujúce slobodu usadiť sa ako priznanie osobitných práv na zabezpečenie vyrovnaného financovania služieb všeobecného hospodárskeho záujmu prístupnosti bankových služieb a financovania sociálneho bývania.

Svojím štvrtým dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnieva, že tieto osobitné práva sú nezlučiteľné s článkom 49 ES.

Piaty dôvod uvedený žalobkyňou je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Odvolanie podané 24. júla 2007: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 22. mája 2007 vo veci F-97/06, López Teruel/ÚHVT

(Vec T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) (v zastúpení: I. de Medrano Caballero a E. Maurice, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Španielsko)

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok Súdu pre verejnú službu z 22. mája 2007 vydaného vo veci F-97/06,
- rozhodnúť o trovách konania podľa práva.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Rozsudkom z 22. mája 2007, ktorého zrušenie je navrhované v rámci tohto odvolania, Súd pre verejnú službu (SVS) zrušil rozhodnutie ÚHVT zo 6. októbra 2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť podaná pani López Teruel týkajúca sa zvolania posudkovej komisie.

Na podporu návrhu na zrušenie uvedeného rozsudku uvádza ÚHVT tri dôvody.

Prvý dôvod je založený na porušení ustanovení služobného poriadku týkajúcich sa zvolania posudkovej komisie v rozsahu, v akom SVS považoval podmienky pre priznanie invalidného dôchodku za podmienky pre zvolanie posudkovej komisie. Odvolateľ taktiež spochybňuje právomoc menovacieho orgánu, pokiaľ ide o zvolávanie tejto komisie, a uvádza, že rozsudok SVS teda obsahuje vadu výkladu.

Druhý dôvod vychádza z porušenia článku 90 služobného poriadku a z nesprávneho právneho posúdenia týkajúceho sa určenia sporného rozhodnutia, pretože SVS považoval za jediný akt spôsobujúci ujmu rozhodnutie zo 6. októbra 2005, považujúce rozhodnutie ÚHVT týkajúce sa sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu za potvrdzujúci akt.

Po tretie ÚHVT uvádza, že SVS zjavne skreslil skutkový stav a dôkazné prostriedky tým, že rozhodol, že Úrad vo svojom rozhodnutí vychádzal zo záverov lekárskeho vyšetrenia vykonaného nezávislým lekárom z 18. októbra 2005.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 9. júla 2007 – Total/ÚHVT – Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Vec T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Jazyk konania: angličtina

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 326, 30.12.2006.